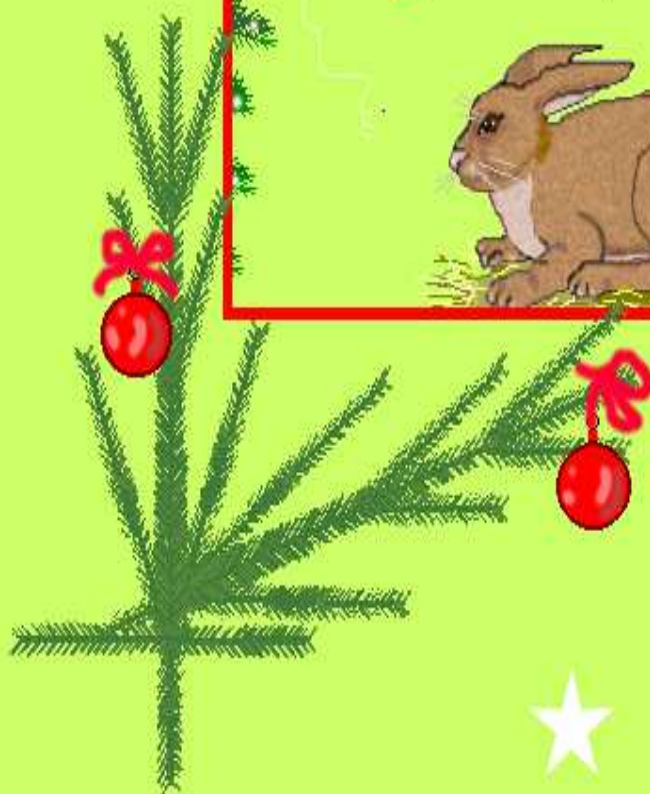

Kerstkonijn

PetraLouise muris

"KERSTKONIJN"

Kerstverhaal voor kinderen rondom 7 jaar.

Geschreven en geïllustreerd
door
PetraLouise Muris.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn

zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen gratis te downloaden of te printen van de onderstaande site: kinderboek-online.nl

Let op de voorwaarden op bovenstaande site.

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.

Wereldwijd geregistreerd.

Foto: Ashley Gowricharn

Bladzijde

Hoofdstuk

3	1	Fruitvliegje komt uit de afvalbak.
6	2	Kerstkonijn.
10	3	De familie Terriëbul.
12	4	Konijn heeft het koud.
15	5	Hebbes!

NB: sommige lange woorden zijn voorzien van een afbreekstreepje.

HOOFDSTUK 1

FRUIT-VLIEGJE KOMT UIT DE AFVAL-BAK.

Op een mooie dag gebeurt er iets dat heel wonder-lijk is.

Een klein larfje dat in een coconetje zat, is in een vliegje veranderd.

Het iete-pieterig kleine vliegje is uit zijn kleine cocon-netje gekrab-beld.

Dat cocon-netje was zijn huisje.

Daar groeide hij in.

Ooit was het een nog kleiner eitje.

Maar nu dat cocon-netje te klein is,

krabbelt het eruit.

Nu is het een piep-klein fruit-vliegje.

"Hè, hè, ik ben eruit," zucht het vliegje.

Het vliegje waaiert zijn glanzende vleugeltjes droog en glad.

Hij probeert voor het eerst te vliegen.

Hij vliegt omhoog.

Maar de wereld om hem heen is aarde-donker en hoger kan hij niet.

Hij ziet niets maar ruikt wel een heerlijke geur.

Het is de geur van rottend fruit.

Het kleine vliegje lust wel oud fruit.

Hij eet en eet.

Hij eet zijn hele buikje rond.

Plots gaat de afval-bak open.
Talloze aardappel-schillen storten omlaag.
Alles valt op het vliegje.
Hij is niet meer te zien en al die schillen
wegen zwaar op zijn kleine lijfje.
"Poeh," zucht het vliegje, hij krabbelt er
ge-schrokken tussen-uit.

De binnen-kant van de bak wordt een klein
beetje verlicht door een fel witte streep.
Zijn oogjes prikken ervan.
"Wat is dat toch!" piekert het vliegje.
Terwijl hij verder peuzelt kijkt hij vele
malen naar de felle witte streep.
Op laatst is hij zo nieuws-gierig dat hij er-
op-af vliegt.
Plots zit hij op de buiten-kant van de klep,
de klep van een afval-bak.

HOOFDSTUK 2 KERSTKONIJN.

Vliegje is ineens in een grote ruimte.
Het is vele malen groter dan de binnenkant van de afval-bak.
Dat het de keuken is weet hij niet.

Zijn maagje knort weer.
Hij heeft weer honger.
Hij wil iets eten, maar de keuken is te schoon.
Omdat hij niets vindt, vliegt hij in het gordijn en blijft daar lekker zitten.

Dan wordt het avond.
Het wordt warm in de keuken, veel te warm voor de kleine vlieg.
Hij vliegt snel weg van de warmte.

Nu hij in de huis-kamer is, zoekt hij naar een lekker hapje.

In de hoek staat een kooi.

En in die kooi ligt een appel en een blad sla.

"Smullen!" lacht Vliegje blij.

"Ik vind dat lekker."

Hij vliegt eropaf.

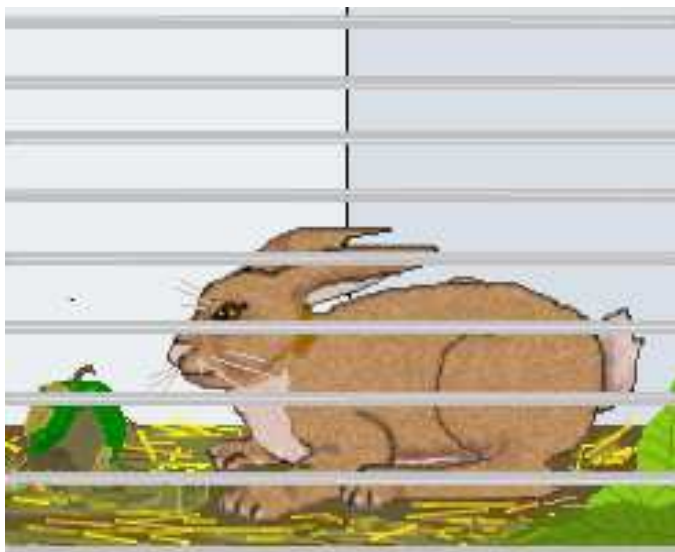
De heerlijke geur van de beurse bruine vlek op de over-rijpe appel lokt hem de kooi in. Hij vliegt boven-op de appel en begint te peuzelen.

"Zeg, wie ben jij? Wat doe jij hier?
Dat eten is van mij!"

"Hè? Ik?" schrikt vliegje.

Ik ben Vliegje, maar wie ben jij?

Jij bent erg dik en je ruikt niet lekker!"

"Mijn naam is Kerst-konijn.

Luister eens vlieg, jij maakt mij boos!

Jij zit op mijn' appel en jij' bent helemaal'
niet aardig. Ik ben' niet dik."

"Wel waar, jij eet teveel."

"Blijf van mij appel af Vlieg!"

"Ik moet toch eten?"

Zeg Kerst...uh, ik ben erg blij met jouw appel."

"Jij hebt gelukkig een klein bekje anders had ik jou allang weg-ge-jaagd.

Goed, wij gaan samen van de appel eten."

"Ik heb altijd trek in fruit," smakt Vliegje.

"Ik ook, ik krijg altijd heel veel eten.

Ik eet de hele dag door!

Straks krijg ik weer vers voer.

Knap-pe-rige sla, lekker joh!

Als jij wilt kun jij mee-eten.

Dan kunnen wij samen smullen."

"Hi, hi," lacht de fruit-vlieg: "jij bent mijn beste vriend Kerst...uh?"

Een uurtje later wordt het konijn uit zijn kooi gehaald voor een schone kooi en vers voer.

HOOFDSTUK 3 DE FAMILIE TERRIEBUL.

Ma Terriebul snijdt vlees.
Zij heeft een scherp vlees-mes.
Vanavond staat er gebraden konijn op
tafel.
De hele familie houdt van konijnen.
Niet omdat zij de beestjes willen aaien,
maar omdat zij hen als lekker vlees zien.

Vliegje is toevallig in de keuken.
Hij ziet wat daar gebeurt.
Hij schrikt daarvan want hij denkt dat het
Kerst...uh is.

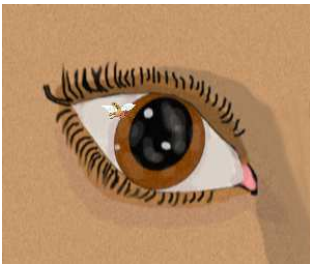
Met traantjes in zijn ogen vliegt hij naar
de kamer terug.
Gelukkig zit Kerst-konijn nog in zijn kooi.

Kerst-konijn peuzelt van een krop sla.
Hij begrijpt niet waarom Vliegje zo ongelukkig is.

Vliegje vertelt Kerst-konijn wat hij gezien heeft.

Dat de familie Terriebul konijn gaat eten.
Maar Kerst-konijn gelooft hem niet.
Hij laat Vliegje kletsen totdat vader Terriebul voor de kooi staat.

Die grin-nikt: "jij' bent met Kerst-mis aan de beurt."

Konijn kijkt verschrikt.

"O, nee heeft Vliegje
toch gelijk?"

Moet ik' in de braad-pan?"

Wat moet ik doen!

Vliegje, Vliegje waar ben jij?"

"Hie-ier, ik zit op een lekker sla-blad!"

"Jij hebt toch gelijk Vliegje.

Zij willen mij op-eten!"

"Dan zit er maar 1 ding op," zegt het fruit-
vliegje. "Jij moet weg-lopen."

"Ik kan' helemaal niet weg!

Ik word alleen uit de kooi gehaald als zij
die schoon-maken."

"Maak je geen zorgen Kerst...uh.

Ik let op wanneer jij een schone kooi
krijgt.

Zij maken vast een fout.

En als zij die maken kun jij weg.

Jij komt heus niet in de pan terecht."

"Ik maak mij toch zorgen Vliegje.

Ik ben erg bang!

Ik moet voor Kerst-mis weg zijn.

Misschien kan ik niet weg."

"Ik ben jouw vriend en vrienden letten op
elkaar."

HOOFDSTUK 4 KONIJN HEEFT HET KOUD.

Vliegje zit op de muur.

De muur naast de afval-bak.

Ma Terriëbul ziet hem niet, daar is hij te klein voor.

Toch kijkt het fruit-vliegje naar haar.

Zij is bezig met de konijnen-kooi en heeft niet door dat zij door hem bekeken wordt. Zij opent haar keuken-deur omdat de kooi naar plas stinkt.

Vliegje roept: "waar ben je Kerst...uh?"

Jij moet nu' naar buiten. Vlug een beetje!"

Konijn rent pijlsnel naar buiten.

"Ik zei je toch dat zij een fout zou maken.

Zij opende haar deur en jij liep los.

Vlug, verstop je ergens want anders ziet ze jou."

"Waar moet ik me dan verstoppen?"

"O wat ben jij lang-zaam!

Jij wilt toch niet in de pan?

Zie je daar die grote stapel hout?

Gauw, verstop je er-tussen!

Kom niet te-voor-schijn.

Zelfs jouw neus mag niet te zien zijn.

Ik roep je wel als het veilig is."

"Ik, ik heb het koud en ik wil eten."

"Niets daarvan, jij blijft daar netjes op mij wachten."

Vliegje vliegt naar de keuken-deur en Kerst-konijn rent naar de grote stapel hout-blokken. Hij perst zich er-tussen. Omdat het daar toch een beetje warm wordt valt hij inslaap.

Hij hoort niet dat ma Terriëbul langs de blokken loopt, hij slaapt lekker door.

"Wakker worden, de keuken-deur is dicht," roept het fruit-vliegje kei-hard.

"Zij zoekt jou nu binnen.

Jij moet hier heel snel weg."

Kerst-konijn heeft honger. Hij huppelt op zijn gemak naar wat knapperig groen.

"Daar heb je geen tijd voor domme Kerst...uh!

Hup, hollen of wil jij soms dood?"

"Als ik niet eet krijg ik het koud."

"Goed domoor, ga jij' dan maar op je gemak eten. Jij wilt zeker dat zij je pakt.

Jij wilt' natuurlijk in de pan."

"Echt niet!"

HOOFDSTUK 5 HEBBES!

Kerst-konijn heeft de hele nacht gelopen.
Hij is erg moe.
Nu bibbert fruit-vliegje van de kou.

"Mag ik tussen jouw vacht, Kerst...uh?"

"Kom maar als jij maar niet kriebelt.

Hoe ver moet ik nog gaan?"

"Nog een klein stukje, het is bijna licht.

Dan komen de mensen te-voor-schijn.

Kijk, daar is een tuin.

Ik zie een hok. Zie jij dat ook?"

"Ik wil die tuin niet in.

Misschien word ik op-ge-geten."

Kerst-konijn huppelt meteen verder.

"Ik zo bang," jammert hij.

Plots valt er een sjaal over zijn kop en een stem roept: "hebbes!"

Kerst-konijn ziet niets meer en het fruit-vliegje ook niet.

Zij worden opgetild en mee-genomen.

Kerst-konijn denkt: "o, o, nou word ik op-ge-geten. Dat is vast ma Terriebul."

Hij voelt een heerlijke warmte maar hij ziet nog steeds niets.

Hij hoort wel een kinder-stem.

"Mag ik hem houden mama?

Dit konijn liep buiten.

Ik vind hem zielig want het is buiten zo koud. Toe mama mag het?"

"Zet hem maar bij het andere konijn," zegt mama. "Wij horen wel wie hem kwijt is."

Kerst-konijn wordt in een kooi gezet.

De sjaal verdwijnt van zijn kop.

Tot zijn verbazing ziet Kerst-konijn een ander konijn.

Kerst-konijn vraagt angstig: "eten zij hier konijnen?"

"Gekkie, waar heb jij het over.

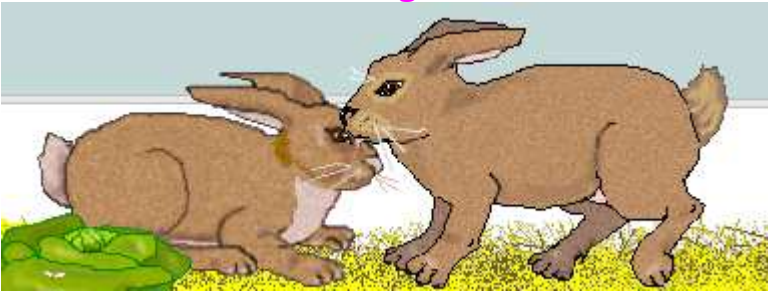
Ik woon hier al 4 jaar en ik leef nog steeds. Nee hoor, hier ben je veilig.

Zie jij dat kind? Dat kind is gek op mij.

Hij neemt mij op schoot, aait en borstelt mij en laat mij los in zijn kamer.

Zomers heb ik een hok in de tuin.

Daar mag ik af en toe ook uit.
Dan hol ik door de tuin.
Blijf jij hier wonen?
Ik vind dat wel gezellig.
Eindelijk iemand om mee te spelen."
"Mag mijn vriendje hier ook wonen?
Het is een fruit-vlieg."

"Waar is die?"
"Op jouw krop sla.
Zie je hem niet?
Hij eet zijn buikje rond.
Dat' is nou mijn aller-beste' vriend.
Hij heeft mij gered.
De familie Terrie bul wilde mij op-eten."

Na een poosje staat er een kerst- boom in de kamer.

Het is Kerst-feest.

Vandaag zijn de konijntjes al een maand bij-elkaar.

Samen maken zij veel plezier.

Zijn kleine vriend de fruit-vlieg is veel in de

keuken.

Wat hij daar doet weet Kerst-konijn niet.

Hij piekert daar niet over.

Vandaag rent hij met zijn nieuwe vriend door de warme huis-kamer. Er dreigt geen gevaar meer.

Nooit meer. Gelukkig maar!

EINDE.